

ἀποξενώνονται ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀμπέλι καὶ τῶν δικαιωμάτων του καὶ δίνου
το καὶ παραδίνουν το εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ δεσποτείαν τῆς ἀγοράστρας
νὰ τὸ κάμη ὡς ἰ δέλει καὶ βούλεται ὡσὰν πρᾶμα ἐδικόν της καὶ ἀγοράν
της καὶ εἰς κανένα καιρὸν ἢ ἤθελεν σηκωθῇ τινὰς νὰ δώσῃ πείραξιν ἢ
ἐνόχληση τῆς ἀγοράστρας διὰ τὴν ἢ ἄνωθεν ἀγορὰ ὑπόσχονται καὶ οἱ
δύο ἀδελφές καὶ τὰ καλάν τοσ νὰ διαφεντεύ ἰ γουν καὶ νὰ τεφεντέρου-
γουν τὴν ἄνωθεν Νιατρίζα διὰ τὴν αὐτὴν ἀγορά. Ὅθεν ἰ εἰς πίστωση τῆς
παρούσης παρακαλοῦν καὶ μάρτυρες νὰ ὑπογράψουν ἰδιοχείρως τοσ ἰ
εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.

–τζόρτζης [Ὁμη]ρος στέργο τᾶνοθεν και δια τὴν γηνέκα μου.

–μαρία διγάτηρ ποτε νικολοῦ σιγάλα στεργο Και μην ἔχη γράματα
ἐγραψα ἰ εγὼ παπα φραντζέσκ(ος)) καρεγλάς δια λόγού της Και μαρ-
τυρό.

–τζορτζης μαρτζελ(ος) μαρτιρας ος ανοθεν.

στέφανος τρουμπίν(ος) Νοταριός φανερος Ναξιάς ἰ ειπο παρακαλι-
ας Γεγραφα.

30

Στέφανος Τρουμπίνος, φανερός νοτάριος

Διαθήκη

1720, 15 Σεπτεμβρίου

Εἰς δόξα τῆς ἀγιωτάτης καὶ ὁμοουσίας Τριάδος ἡμῶν ἀμήν.

Ἐν ἔτει 1720, Σεπτεμβρίου 15, S. N., Ναξία.

Ἐπειδὴ καὶ κανένα πρᾶμα νὰ μὴν εἶναι βεβαιότερον ὡσὰν τὸν θάνα-
τον καὶ κανένα ἰ πρᾶγμα πλέον ἀβεβαιότερον ὡσὰν τὴν ὥρα τοῦ θανά-
του διὰ τοῦτο εὐρισκομένη ἢ κερα- ἰ Παρασκευῇ γυνὴ ποτὲ Πατίστα
Μπόρη ἀσθενής, ἰ τὸ νοῦν ἔχοντας γερόν, τὴν γλῶσσα καδαι ἰ ρὰν καὶ τὶς
ἕτερες αἰσθήσεις εἰς τοῦ λόγουν της ἀνεμαζωμένες καὶ φοβιζαμένη τὸν
ἄρον θάνα ἰ τον μὴν ἔλθῃ αἰφνιδίως πρὸς αὐτὴ ἐπροσκάλεσεν ἐμὲν τὸν
φανερόν νοτάριον διὰ ἰ νὰ τῆς κάμων τὴν παρὼν διάταξιν καὶ ὑστερνὴ
παρακελιὰν πρὸς διόρθωσιν τῆς ψυχῆς της ἰ καὶ τῶν παιδιῶν της, καὶ
ἐν μπρώτοις ἀφήνει πάσοις τοῖς χριστιανοῖς τὴν ἐν Κύριον ἀγάπην καὶ
τελειο ἰ τάτην συχώρεσιν τὸ ὅμοιο ζητεῖ καὶ αὐτὴ ἀπὸ ὅλους. Ἐπειτα
δέλει καὶ διατάττεται καὶ παρακαλεῖ ἰ ὅτι τὰ σπίτια τοῦ Κάστρου ὡς
καθὼς εἶναι καὶ εὐρίσκεται μὲ πᾶσα λογῆς μασαρία ὁποῦ ἰ χρειάζεται
μία νοικοκυρὰ μὲ κατρέφτες μὲ κονίσματα καὶ κασέλες τραπέζι ὅλα νὰ ἰ
εἶναι τῆς θυγατέρας της τῆς Ἐργίνας, τὰ σπίτι τοῦ χωρίου στ' Ἀπεράδου
τὰ καινούργια καὶ τὸ ἄλλο ἰ ὁποῦ εἶναι ἀξεστέγαστο κοντὰ στὰ ὅμοια

σπίτια νὰ εἶναι καὶ αὐτὰ τῆς Ἑργίνας, τὸ λιο ἢ γυράκι ὅπου ἔχει στὴν τοποθεσίαν τῆς Ποταμιᾶς τὸ ἔχει παντοτινὸ μὲ τὸν ποτὲ Δημήτρη ἢ Παπαδιᾶς καὶ αὐτὸ ἐδικόν της, ἀκόμη τὰ χωράφια ὅπου ἔχει στὰ Ζίρια καὶ αὐτὰ ἐδικάν της, ἢ τὸ ἀμπέλι, ὅπου ἔχει στὲς Κολιὲς στ' Ἀπεράδου καὶ αὐτὸ ἐδικόν της, ἀκόμη μποτόνιο καδενέ ἢ τα μαλαματένια βοῦκλες πενήντα τὴν ἔχει ἀμάχη ἢ ἀρχόντισσα ἢ Τζωρτζάκαινα καὶ ἂ δώ ἢ ση τὸ χρέος νὰ εἶναι ἐδικήν της, χαρχαλὶ μαργαριταρένιο καὶ κολαγίνα μαργαριτα ἢ ρένια, σκολαρίκια μαλαματένια ζευγάρια δύο τὸ ἓνα πολίτικα καὶ τ' ἄλλο ζευγάρι βε ἢ νέτικα, φακιόλι ἓνα μαργαριταρένια, δαχτυλίδια μαλαματένια κομμάτια τέ ἢ σσερα, ροῦχα τῆς φορεσιᾶς της ἀσπροκέτητα μαυροκέντητα καὶ μπουστομπράτζολα καὶ ἢ κρεββατοστρώσια καὶ ὅ,τι ἄλλο εἶναι καὶ εὐρίσκεται νὰ εἶναι καὶ νὰ γροικᾶται τῆς ἄνω λε ἢ γομένης τῆς θυγατέρας τῆς Ἑργίνας, νὰ τὰ ἔχη νὰ τὰ ἐξουσιάζῃ νὰ τὰ κάμνῃ ὡς θέλει ἢ καὶ βούλεται ὡς ἂν πράματα ἐδικάν της καλὰ δοσμένα της καὶ ἀφησμέναν της ἀπὸ τὴν ἢ μητέραν της καὶ ὅποιος ἤθελεν τῆς δώσει πείραξιν ἢ ἐνόχλησιν στὸ παρὸν νὰ ἔχη τὴν ἢ κατὰ τοῦ δεσπότη Χριστοῦ καὶ τῆς ἀγειπαρθέ<νου> Μαρίας καὶ τῶν γονέων της καὶ τὴν ἐδικήν ἢ της. Ἀκόμη ἀφήνει τοῦ <υ>ίου τῆς τοῦ Ἀλυσάντρου τὴν εὐχὴν της καὶ τὸ σπίτι ὅπου ἔχει τὸ ἢ γονικόν της στ' Ἀπεράδου καὶ τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχει στὸ Φυρό Τρουλί, τῆς Χαμαλένας τ' ἂ ἢ μπέλι καὶ αὐτὸ νὰ εἶναι ἐδικόν του, τὸ χωράφι ὅπου ἔχει στὶ Σκουλίλους καὶ τὸ ἐντριτεύγει ἢ ἢ Τεγάνια καὶ αὐτὸ ἐδικόν του. Τοῦτα ὅλα νὰ εἶναι καὶ νὰ τὰ ἔχουν τὰ ἄνωθεν της ἢ παιδιά μὲ τὴν εὐχὴν της καὶ τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ τὰ ἐξουσιάζουν ὡς ἂν πράματα ἐδικάν ἢ τος καλὰ ἀφησμέναν τος καὶ δοσμέναν τος ἀπὸ τῆς μητέραν τος καὶ ἂν ἤθελεν σηκω ἢ θῇ κανένα παιδί νὰ δώσῃ ἐνόχλησιν τοῦ ἄλλονοῦ νὰ πληρώνῃ τῆς δικαιοσύνης γρόσα ἢ εἴκοσι καὶ πάλι τὸ παρὸν νὰ εἶναι βέβαιον καὶ ἀχάλαστον εἰς ὅλαν του τὰ μέρη καὶ περί ἢ στασιν. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν ὑπογράφουν καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς. ἢ Ἀκόμη λέγει πὼς ἀφήνει τὴν ψυχὴν της εἰς τὰ χέρια τῆς θυγατέρας της νὰ τὴν μνημο ἢ νεύγῃ ὡς καθὼς τῆς ἀφήσῃ τὸ ἐδικόν της, ἀκομὴ λέγει πὼς ἔχει ἀμανάτι εἰς τὰ ἢ χέρια τοῦ ἀφ(έντη) Ἀντώνιου Λουρδᾶ διὰ γρόσα ἑκατὸ τριάντα τὸ ἀμπέλι ἢ στ' Ἀπεράδου

Φ. 1 β

λεγόμενου τοῦ Ρόζου καὶ ὁποῖος παιδί ἤθελεν δώσει τὸ χρέος τοῦ ἄνω λεγόμενου ἢ [Ρόζου] νὰ τὸ παίρῃ στὸ χεῖρ του καὶ νὰ εἶναι ἐδικόν του. Οὕτω λέγει καὶ θέλει νὰ ἔναι ἢ σταθερὸν καὶ ἀχάλαστον εἰς πᾶσαν καιρὸν καὶ κρίσιν εἰς ἀσφάλειαν.

—Θεοδορίς Ταγαρίς μαρτιρο στα ἄνοθεν.

—Γιάκοβ(ος) μαλατέστας μαρτηρῶ (ὅς) ἄνοθεν.

Στεφανος Τρουμπίν(ος) φανερος Νοταριος Αξιας εἶπο παρακα ἢ λίας Γεγραφα.

